د هغی دري زامن پیدا شول
زه لیونې یی د یاری تمه لرمه

ته په امتحان کی ځان کامیاب کړه
په شیرینی کي نامزادي درسره کړمه

سر مې خوږیږی جوړه نه یم
په ما میئنه یاره وکړه تعویذونه

ستا د کوژدی خوبونه وینم
لیدلي خوب می دی خداي نه رښتیا کوینه

موری ستا ورور زما ماما دي
حق زما دی لور به ماته راکوینه

مکتب یی دولس کاله ویلي
دولس جرګې به د مشرانو ورلیږمه

Ketabton.com

واړي جینی یاري شروع کړه
لویه به نه شي لاس وهونکې شوه مئینه

آتن واړو جونو تازه کړ
دا میخی ناستي د میرو کړي صفتونه

تینګه وعده راسره وکړه
د جینکو په وعدو نه شته باورونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پـه سره جـوړه مکـتب تـــه مــه ځــه
ټول هــلکان دی د درسو ویستــلي دینه

د مـیلـمانــې جـینی یـــــــــاری واه
نه مي د ځان کړه نه یې خلاص د غمه شومه
د دیــرو یـــاره خـــوښ مــي نه شـــــوي
لکه رباب دی هــر سړې په عـــــیږ کی بړدینه
د پوهــنتون لایــقه یـــــــــــاره
قربـــان قربان دي د نـاکامی ورځـــي شمه

زمــا دننــه زړګـــــــــــــې ژاړي
محــفل کـــي خـــاندم په ځان څوک نه خــبرومه
حـبر مــي کـله کلــه اخــــــــــــله
په زړه کــافـــري جــینی مـړ دړیسی شومه
کــه د جــمغـي په شـپه رانـــــــــعلي
تبــر به واخــــلم کـــــت به شپاړس ټوټې کــړمه
څـه د مـامـا لــور خـــو نــه یـــــــــي
چــی ناز ادا به دي په نیمه شپـه کی وړمه

ســره اننـګې ستــرګـي دی غــــــــټي
بربـــــندي متې ګرځــیدي مئین دی کـړمه

تــا چـــي دا سپـین ټــیکـري پــه سر کړو
زمــا پــه زړه دي جــینی پــوري کـــــړل اورونه
کــوژده مــی کړي واده مــي نـــــه کړي
ســړی دوښــمن کــړي چی کراری ناسته یمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

رانـجـه دي ورک شـي زر پـاکـيـږي
جينـۍ تـه وايـه دنکـريزو حـال دی ږدينـه
پـه ناويـتوب کـي سـره لامـبه شـي
دا سـتا په تمه د واده نه پـاتي شومـه

کـه دي دوکـه راسـره وکـړه
ستـا په واده کـي به ځـانمرګـې بريـد کوومه
لالـيه ښـه تعـليم کـاوومه
تـا به اوزګـار کړم کار به زه درته کـاوومه

راځـه چـي چـاته محـامح شـو
جـانانه ښـکلي يي کـه ښکلې درنه يـمه

زه بـه دي ګـوتې تـه غـمي کړم
خـلک به وايـی يار په ګوته ګـرځوينه

پـه نـاز د هـري پـيعـلي مشـري
په عـمر کشـري ليـونۍ درپسی شومـه

زمـا پـه مح کـي بـل تـه خـاندی
زما د صبر امتحـان اخـلي مئينـه

پـه سـپينـو مـټو کـي تاويـږي
بـنګړی خـانان دي چي لـيلا يی ګرځويـنه

چـي ماسـتري يـي کـړي نـه وي
د دولسم پـاس هلک تـه لاس نـه ورکومه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه بــه يـــي ښــنګــه ديـــدن وکـــــړم
ورسره مشره حور جوړه مکتب ته ځينه

پــه پـــيښـوري جـــينې مـئېن شــــوم
د ديورنــد کرښــه ورانووم ورپسي ځـمه

ما درته وخندل تا شاه کـــــــــــړه
بيا به ونه خاندم که مــ ړه د مينې شمه

ته مى د حـــاله سه خبر يــــــــــي
لکه غنم دزړه په سر چـــــاودلې يمــه

ماته دزړه له سره ګران يــــــــــى
افسوس جانانه زه دى ونه پـيژنـــــدمه

قسمت زما که مې د يــــــــــار دي
په اور دې وسوځي د دواړو قسمتـــــونه

زما او ستا روغه يې ونۀ کــــــــــړه
زۀ به ښېرې د کلي مشر ته کومــــــــه

په تور پيکي مې يار رنځور کـــــــړو
سبا خوارې زلفې ورځم چې مړ يې کړمه

ارمان به وکې وخت به تـيـــــــــر وي
خلک به ډير وي ښوک به لاس نه درکوينه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که زما څـــومره مجبـــــــوري وه
دا مې وعده ده تا به نه خفه کــــومه

چې په زينـــه ښتلی نه   شــــــــې
نامردې ولې دې ګېږي پرتوګ کاونــــــه

ياره که وس مې رســـــــــيدلي
لکه سپوږمۍ به دې په بام ولاړه ومــه

د يار کنځل د ګل ويشــــــــــتل دي
بد يې خندل دي چې يې بل ســره کوينه

هلکه چپ شـــه قـــرار کېنــــــــه
پوره به نه کړې دجينکو فرمايشـــونه

امــــر يې په چوپــه خوله منــــــمه
که انديواله مې ملګرې دژوند شيــــــنه

سترګې دې ښــــې دي بــدې نـــــه دي
د لرې لرې دې کتل مئيـن دې کړمـــــــه

لاس په نـــامه درته ولاړ يــــــــــــم
ملــې سروده احترام دې تـــل کوومــه

ته په پښو مئين يې يـــــــــــاره
وطن ته راشه زه په تا مئيـــنه يمــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لیلا تګـــمنه شوه ښـاری شـــــوه
دمخ دیدن پســــې مې هر وخت زوروینه

جانان زما د مـــــح رومـــــــــال دی
رومال مې ورک شو مخ مې ونیــــــــول ګردونه
پاس په کابل واورې وریـــــــــــــږي
زما پــــه زړه باندې وریږي ستا یادونـــه

د ســرو بــنګړي مې کور کښې ایښـــــې
پلاستیکي په لاس کـــووم تا شرموومـــه

شکــــر چې تا لرمه خـــدایــــــــــه
په بندګانو دې زه هسې نازیدمـــــــــه

پخـــــــــوا به کله کله راغلـــــــــي
اوس دې زړګـــی زما نه صبر که مئیـنه

زړګې ډاډه کړه اوښــــکې وچــــــي
که ژوند باقي وو بیا به وکړو دیدنونـه

اوس مې د کـــــور کارونــه زیـــات دي
سبا چې پیر بابا ته ځم دیـــدن دروړمـه

خبري لنـــدي لنـــدي وایـــــــــــه
د جمعې شپه ده مېلمانه راغلي دیـــنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حســن دې ورځ په ورځ زياتـــــــيږي
يا شهزادګۍ ئې يا دې کوډي کـړي دينه

په انديښنو مې ځان باچـــــــــا کړو
چې سر مې پورته کړو ملنګ د دنيا وومه

خندا د هر چا سره خوند کـــــــــړي
د غنمو رنګو خندا کلي ورانويـــــــنه

باران دې وي سيلۍ دې نـــــــه وي
سيلۍ ناترسه زما زلفي ورانوينـــــــه

ليچې مې ډکي له بنګـــــــــــړو دي
لاليه ستا واده کښې يو يو ماتومـــــــه

کمڅۍ دې وسپړه نيازبينـــــــــــــې
زلفي خوري کړه په بالښت چې اوده شمه

پېزوان په لوړه پوزه خوند کـــــــــړي
په لنډه پوزه مېښکی مزه کوينـــــــــه

سترګي دې سري ډير دې ژړلـــــــــي
د کور کافرو درته څه ويلي دينــــــــه

د تور پيکې بلا دې واخلـــــــــــم
د نور بدن بلا دې مور واخله مئينـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

که شهزادګان مخې ته راشـــــــــــي
زه د سکښې جانانه نه توبه کومـــــــه

یو مې اوګۍ بل مې باهو شــــــــــو
زرګره ټوله دې یارې ته جوړه کړمــــــه

جانانه ستا نه کمه نه یـــــــــــــم
که تا چینار یې زه د ګلو ونه یمــــــه

زه به سندرې درته وایـــــــــــــم
ته په مړوند زما کوه راته خوبونــــــــه

د نازولي جینۍ پـــــــــــــــــــلاره
چې دومره ښکلې لور لرې نوکر دې یمــــه

جانانه راشه که مې ګـــــــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خونـــد کوینه

چمبه په ورو وهه مکـــــــــــــــارې
باندې حجره کښې میلمانه کوي مونځونه

لیلا د حسن خاپیـــــــــــــــرۍ ده
د چین ماچین خاپېري ټول ورله راځینه

د سرې ډولۍ خاونده مه شــــــــــي
نصیب دې مه شه په نکریزو سره لاسونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سترګو جنګ نه خــــــــبر نۀ وم
خنجر خنجر بانۀ پۀ زړۀ ولږېدمــــــه

بنــګړي نیم ښکته کــړه نیم پورتـــــه
چې په خالي مړوند دې سر ولړومــــه

لاس نه مې ونیسه غورځیـــــــــــږم
په تا بایللی زړه مې ځائ له نه راځیــنه

په نوم دې ډېر خلک یادیـــــــــږي
په رنګ دې یو نشته چې زړه پرې تـــازه کړمه
زړه مې پنځوس ځایه مئیـــــــــن دی
څلویښت واده شوي لس بدرنګه پاتـــې دینه
د لاس مې بله نښه واخلـــــــــــه
رومال مې ماخله زه پرې اوښکې پاکوومه

شین دې کمیس ســپیني د پــونـــدي
د ظالــم لــوري زه دې روغ لــیـونـــی کړمـــه
ښکارې چې ته هم شوګیرې کــــــــړي
په نیمه شپه دې ده بنګړو شړنګار راځینه

ته په بدرنګو کې بدرنـــــــــــک وې
خړسترګې زه وم چې په تا مینیـــــدمه

د وینو ډکه خوله یـــــــــــــي راوړه
جینۍ په یار پسې بنګړې خوړلي دینـــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په بنې سلام وايـــــــــــه
جانان مې زوړ کړو او تا اوس واهـــــى خالونه

کټه څلور دې بازوګـــــــــــ ان دې
پينځم مې يار شپږمه زه دروخــــــتمه

وړوکـــے نۀ ئې چې شرميـــــــــــــږې
پلار ته مې وايه چې په لور دې مئين يمه

جينۍ وادۀ شوه لور ئې وشـــــــوه
زه ئې تراوسه په دادا جرګې کوومـــــه

زما يارئ ته به ټينګ نه شـــــــــــې
د سلو ګزو نه زه يو کميس کوومـــــــه

مخ ته مې مه راځه شرمـــــــــــيږم
پته خبريږم چې مې تاله درکويـــــــنه

جانانه راشه ما واده کـــــــــــــړه
په جوارګر بابا مې نشته عتبارونـــــــه

کـه تـوره يـم تـا بـه رنځـور کـــړم
د يـارانــې تاثــير په سترګو کې لرمــه

جـينـۍ بـدرنـګه ده که ښـکلـــــــې
زما خـوښيږې ورسره ميـنه لـــــرمـه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـه لـیونۍ مـینه مــي عــــــــواړي
شیــریــنه یاره ناز مي وړه ناز دي وړمـه

سـترګـو تـه یــو سیــلاي بـــس دي
دوهم عبث دي دریم یی کلې ورانویـــنه

ســتا له مــینی به وا نـــــــه وړم
کـه مخـالف می شي ملګری ملــــتونه

جـانان فزیک عم یی الجـــــــبر
نـاز یی کـیمیـا ده زه یی مالګی اوبـــه کړمه
خـالونه یـو وي یـــــــا دوه وی
جینـی په زنـــــه لکه مـی کرلی دینه

ځمکې تــه ټیـټ شـه خـاوري ښکل کړه
لایق دي نــه وم پاک الله درکړي یـــمه

په اشارو بـاندی می پوه کــــــــړه
باران وریـږی عــږ دي نــه راځــي میځنه

بـوي د لــمدو نـکریــزو راغـــــــې
د کــومي پیغــلي د کوژدي دستمال بـــه وړینه
نــن رانــه ټینـګه عــیږه واخـــــله
پــه مـا مځبن محــصله نـــه می درکوینه

زړګـې مــي تــا وړي مـــحـــــــصلي
اوس یی چیپټر کــړه پکـې وایه سبقونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

توری جــامی درسره خــونــد کـــــړي
د رنګه سپـــینه یی ښایسته ښکاري مئینه

د جـینـی مړاوي مـړاوي ستـــــــرګي
لــکه ګــلاب چــي د دوه نیمو ورځو وینه

پــه سـر نـری لـوپټه نـــــــه وړم
درنـي درنـي خــبري ستــا د دادا وړمـــه

ګــیله مــي دیــره درنــه کیـــــــږي
د ښــاره راغــلي تــا بــنګـړي هیــر کړي دینــه
پــه نیـمه شپه کی به را پاخـــــــــم
په نیمه شپه کــی به ښــیري درته کاوومه

خـــداي به مــي زړه له تانه تـــور کـــــړي
په دوعاګــانو کی به مي عواړی نه به یمه

جــانانه بحت تــه دی خــیران یـــــــم
هم دي زخــمی کړم هم دوعا درته کوومه

شکـور چــی تــا لرمه خــــــــــدایه
په بنــده ګــانو دي زه هسی نازیـــــدمه

نـــوی مــئین یم نــه پوهیــــــــــږم
کومه خــبره به اول ورته کــاوومــــــه
-

(c) ketabton.com: The Digital Library

بي شـرمـی توره وي که سپـيـــــــنه
مور می په کټ کـي مات بنګـړي ليدلی دينه
مـاته چـي نيعه نيعه کيـــــــبږي
نيعه دی پلار تـه شه چی نه دی راکوينه

زمـا په زړه کـي درته څـــــــه دی
ته چـي لالا لالا کوی برباد دي کړمــــــه

حسن دی کم عـوسه دی ديـــــــره
خـلک د حسن مطابق عوسـه کوويـــنه

زمـا پخـپله زړه نــــــــــــرۍ دی
ستا عريو نيولي عـږ مــی زړه ســـوری کووينه
داسی کتــل زما عـــــــــادت دی
نه مـی آشـنا يی نه مئين دربـاندی يمـــه

زما نه کشـره حـور واده شـــــــوه
د کـاکا زويــه زه دا ستا په تمه يــــمه

په لاره ځـم توبي وبــاســـــــم
ستا د ياری توبی می حولي ته نه راځينه

يــار د صفـت مخـتاجه نــــــــه دي
په ګـلابونو عـطر چـا شيـندلي دينـــه

ولـي دي بـن رابانـدی وکـــــــــړه
کـور مــی کوو اولاد به خـدای نه راکوونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر يی په سـور دستـمال ترلـــــــــــي
خـدايه يـار جوړ کړي ما ناجوړه کـــــړي مېڅنه
څــه به دي وبښـم جـانانـــــــــه
د خداي راکړي خـندا تا بي برخی کړمــه

زما دي هسی ژوند بربـاد کـــــــــــړ
نه دی کړم خپـل نـه دي بـل تـــــــــه پريښـودمه
ګلان تـول درنه لوګـې شـــــــــــه
په تـور پـيکی دي ياره مــه واهه لاسونه

کله به يم کـله بـه نه يـــــــــــــم
که بيخـی نه وم بيا به واژړي مئيـــــــنه

جـينی زما په زړه پوهيـــــــــــږي
څــکه جوړي د ورځي دري ځل بدلوينــه

زما به زړه له ځانه تور کــــــــــــړي
جــانانه مـه کوه بدرنګ بـدرنګ حويونه

د ورځي خاندم مجـبـــــــــــوری ده
د شپي وړي سلګې تا پسي وهمــــــــــه

د مـحبت کـافره رنځـــــــــــــــه
زما خيره د حپــه کيـدو نـه واه مئيـــنه

په نيـمه شپـه تپې را وکــــــــــــړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

داعلي زړه به مې دوعا درته کويـــــنه

ځـان ليـونۍ کـړه تـر مـا راشــــــــه
د لـيونيـانو لاري چا نـيولي ديـــــنه

نن مـې دا ښـي مړوند خـوږيــــــږی
تـمامه شپـه پـړي جـانان کـــــړي دی خوبونه
نـن مـې په خپـل مـړوند ويـده کـړه
خپـلي خپـلې مـې سـر تـه ديـــري ايښـي ديـنه
خـاوري ايری درپسی زه شـــــــوم
خـاوری می زړه شـه چي په تـا مئينيدمـه

د زړه مـی يو الله خـــــــــبر دي
د دونياګی خـــلک پري ځـله خـــبرومه

ګـيري تــه رنـګ ورکـړه چـی ځوان شی
چـی د همزولو له پيعوری خــلاصه شمه

حوری لـــه تانه مـې ګـــــــــيله ده
زمـا سړی تــه دی بدرنګ ويـلي ديـــــنه

چـا لــه ماسـره کـار نش ــــــــته
دا سـور کميس د يار په حوښـــــه زه کـاوومه

په سـور سـالو مـئينـــــــــه ياره
دا سور سالو به ياره ستـا لپـاره کـړمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کـه څـوک مـی ښه بولـي کـه بـــــــد
را ټول بـه نه کـړم د سـالو پـلـــــوونه

سـبا بـه بـیا بـازار تــه لاړ شـــــــي
زمـا بنګړي دی یاره کم راوړي دیـــــنه

دیــدن د نــاستو خــلکو کیـــــــــږی
په سفـر تللی خـلک مي په خدای سپارلي دینه
پـه خــوله بـه وایم چي مـی هیر یـــی
کـه په رښتیا دی هیروم ورکـه دي شمه

مــازیـګر لمونځ دي قبـول مـه شـــــه
دیدن دی پریښود د ایمان غـــــــواړي سوالونه
الله دی تیر کـړه سپیره کـــــــــاله
چي خوله حــاندا تـه جوړوم نو و ژاړمه

په صـبر صبـر پوره نه شـــــــــوه
سـبا مــی نیت دي بــی صبری تــه مـــلا تړمه

دیري دوعــا راته ښـیری شـــــــوی
نوري ښـیری راته کـــوه چي دوعــا شینه

زمــا یــاري تــه به ټیـنګ نـه شــــــي
زه درجن بنګړي د ورځی ماتوومـــــــه

تسـلي مه راکـوه یـــــــــــــاره
لاسونــه راکـړه سمـندر مــي درنه وړینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه خـزان واهـلي پـــــــــــانه
داسي مى زړه ورپـســي پاڼي شوونه

ورځـه ورځـه په عـرونــــــــــو واوړی
زه د بی ننګـو خــلکو نـه کړم ارمـــانونه

چـي خـنديدلـي زړه دی يـــــــوړو
اوس بـه يــاره راسـره کــړي نـــــه دي پـــريـــدمه

زمـا د مـينې لـيونـي شــــــــــه
د ظــالم لـوري ديــري په نـــــاز به دي ســاتمه

ليدلی يار د چـا هيـــــــــــــــريږی
کـورونه يی وران شـه چی په مـا يـــي هيروی

ځان يې زړو جامو کې جوړ کــــــــړو
لکه په وران کلي کې باغ د ګلو وينـــــه

چې سترګې تورې کړم شرميـــــــــږم
چې شوندې سرې کړم هلکان مـــــــې ځوروينه
چې راپسې نشې قرآنـــــــــــــه
زه د جانان لپاره لاس درباندې ږدمـــــه

چې کلي واله مې ګنـــــــــــــلې
ځکه مې سوال د يــاراني درته کاونـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاونده ټوله مې ترې ځار کــــــــړې
زما په سر یې غرغرې منلي دینــــــه

خدای خو دې دا ځلې راجوړ کــــــړه
بیا مې توبه ده ښېرې نه درته کومــــه

یو زخم نه دی چې به جوړ شـــــي هزار زخمونه مې په زړه دي
مړ به شمه

پــه مــا دوه مستي مـئیـــــــــنی
که شولی بنـي کور به شـنه لوخړه شینه

ماته نیمګړي تعـویذ وکـــــــــړه
چې نیم دی کلي او نیم د ښار پاتی شمه

کبر دي وکړ نصـیب دی نه شــــــوم
دا ستا له قصده واده بـل سره کـاوومه

په زر روپو یې یــو قــــــــدم دي
لیونې زر قـدمه ګـدی ماته راځیــــــنه

بــیګا خبرو کی ویده شــــــــوي
زه تر سـهاره چـوکیـداره ناسته ومـــه

ښې دې دېرې ما ســـــــــره دي
ښې دې خه کړم چې دې ســـترګې نه وینمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما سره سمه سيالي مه کـــــــــړه
ما د لنډيو سيپارې ويلي ديـــــــنه

خلک شراب وخښي نشه شــــــــي
ما د ليلا د لاس اوبه نشه کوينـــــــه

چې عاشقي يې کړې نـــــــــه وي
هغه به څنگه د ايمان دعوه کويـــــنه

خلک به وايي چـــــــــــې وړه ده
وړې زما په زړه چړې منډلې دينـــــــه

ځان يې زړو جامو کې جوړ کـــــــړو
لکه په وران کلي کې باغ د گلو ويـــــنه

جانان په هيڅ نه رضا کيـــــــــږي
د دروغجن ملا دې ورک شي تعــويذونه

پۀ لالي دوه مستې مئينـــــــــــې
که خدای کړې بنې، کور به سره سکروټه شينه

مــا چی دا ستا سترگی ليـــــــدلی
زما نه پاتی هعه ورځ دی سبقـــــونه

لاس دی دزنـــی لانـــدی مـــــه ږده
ستابه عادت وی مابه ورکړی له وطنــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما هم خندل ما هم خوښی کـــــــوله
زه چې د زړه په رنځ اختـه نه وم میـنه

غم دې د غاښ له درده زیـــــــــات ده
په ما چې راشي شپه په ویښه تېره ومه

چې مادیگر شی ښکته لمر شـــــــــی
ماسره غم شی چې جانان به چیرته وینه

که دی دا لیونــــــــــــــې نه وی
قسم دی ډیر به سرته واچوی لاســـونه

لالیه غبرگ راســــــــــــره ژاړه
بیلتون راغلی ما تا له مانه بیلویـــــنه

په تور پیکي مې یار رنځـــــــور کړ
سبا خورې زلفې ورځم چې مړ یې کړمه

ثواب ده سپینی پگړی ډیـــــــــر دی
زه ده خوستوالو په پکول مینه یــــمه

مشره مڼه ده کشره ملــــــــــته ده
مشره خواږه ده کشره وړکې ټوخوینـه

پلار ته دی وایه چې رضا شــــــــی
کنی تیکری په ساراوم تاتخته ومـــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

په نيمه به وکـــــــــړم
ويده به ويښ کړم، ويښ به ټول وژړومه

په نيمه شپه بيداره اوســــــــــه
په غوږ به واوری دمئـــــــــينو آوازونه

چې ورونه مرې خويندي دې مړې شـــې
بې روره خور به ناز په چا باندې کوينـــه

په نيمه شپـه ديدن تــه راشـــــــــه
خــلک ويده وی ستوري نه وايی حــالونه

په ناپوهی مــی زړگې در کـــــــــــړ
مکــاري ستا په مـکر زه نه پوهيـــــــدمه

اوس به دی ټول نشه نشه کـــــــــړم
چی خوماري سترگی په ناز در واړومه

تاسره توری جامی خونــد کـــــــــړی
لکه سپوږمــی توره شپه کــی خونـــــد کوينه
هيڅـکله مـه وايه چی زه يـــــــــــم
ما پــاچاهان د دار په سر ليدلې يـــــمه

زمـا په مخکی بـل تـه خـــــــــاندی
زما د صبر امتــحــان اخــلی ميـــــئنه

ته خــو د بل وای د پخــوا نـــــــــــه

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه لیـونۍ دربـاندی هسـی نازیـــــــدمه

د زما د زړه د سر عـنـــــــــــــــدلي
راوړي بل یی زړه زما درپسی چوینـــــه

خــدای دی زمــا د مور انــګور کـــــړه
زه په مـور ګـران یم ستا به دیر قـــدر کوینه
کـــه لـعمانی یی زما یـار یــــــــــــي
که ننګرهاری یی بي نـکاح درسره ځمه

دا پیـغلتوب به دی خدائ تیر کـــــــړي
جلکئ په تور اوربل دې مه واهه لاسونه

له مانه ولی ګیله مند یــــــــــــــــــې
کم عقل یاره د پردو اختیار کې یـــــمه
-
بیګا مې داسې خوب لیــــــــــــدلې
نیم په کټ نیم د یار په غیږ کې ومــــه

د یارانې مې ورته وویـــــــــــــــــــل
جنۍ وړه ده سترګې ښکته غړویـــــنه

ښلتون په ډېرو لوبي وکـــــــــــــــړي
دا یو ته نه یې چې ژړا کوې مــــــــینه

که غریبي نه واي جانــــــــــــــــانه
تابه لیدلي واي زما لیوني میـــــــــنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته په هغو سترګو کـــــــــــوره.!!
په هغه سترګو چې مئينه په تا يـــــمه!

لاليه غبرګ راســـــــــــــره ژاړه
د جدايۍ خوبونه ما ليدلي دينـــــــــه

شکر کوه ناشکري مه کـــــــــــړه
چې سپين مړوند دې زه تر سر لاندې کومه
وار به دې تېر شي لونګـــــــــــينه!
تل به دې نه وي د سينې په سر ټالـــونه

په هديرو راشه زرګـــــــــــــره
د پېغلو خاورې دي د غاړې امــــــېلونه

جانانه لږ لږ رانه هيــــــــــــر وې
کوم ځوانې مرګ شپيلۍ وهې غرقه يې کړمه

رومـال را واحـله اوښکې وچـــــــــي
کـه ژوند باقي وو بيابه وکړو ديدانــونه

زما د دواړو سترګو تـــــــــــوره
د زړه له زوره ژړا تا پسې کاوومـــــــه

که زمـا مينه حـقيقـــــــــــت وی
يو ورځ به په سرو سترګو واژړی ميـــئنه

(c) ketabton.com: The Digital Library

جدايي راعــله لاري دوه شـــــــــــوي
مرګ می قبول دي جدايی نه قبلوومــه

ســتا د ښايســته لهجـي نه جـار شــــم
کنه کنه بــه ويل مېئن دی کړمــــــــه

ستا د خوســتي لهجـی نه جار شـــــم
چي ويلی ويلی دي کول ميئن دي کړمه

زما ويــده ويده نصـــــــــــــــيبه
تــه چــي ويښيــږی زه به توري خـاوري يمه
ګـيله مــي ديره درنه کــــــــيږی
د ښاره راعــلي تا بنګــړي هير کړي دينه

د چـا به يی کوم کوم ځـای حوښــيږی
زما يی ټول بدن کی سترګـي خوښـــی دينه
د ســری دولي په ارمان مړه شـــــــی
دا ستا په تمه د واده نه پاتـــي شومــه

د سری دولی په ارمان مړه شــــــــی
نصيب دی مــه شه په نــکريزو ســـره لاسونه
چــي خــداي رســول چــاته په قــار شی
نصـيب يی خــوار شی په ور کړی ميــن شينه

قسم په خُداې که مي لائق بــــــــــی
ورکه پښتو شه ميراثی در پاتی يــــمه

(c) ketabton.com: The Digital Library

د زړو قدر په زړګـــــــــــــر وي
د نجونو قدر په نادانو زلمو ویـــــــنه

د عاشقۍ محتاجه ژونـــــــــــده
مئین په یو یمه خیال د ټول کلی ساتــمه

په مخ څلور خالونه کــــــیــــــــده
په تا مئین په څلور مذهبه یـــــــــمه

پۀ رقیب دوه فساده وشـــــــــــــه
یو دې مئین شي بل دې ورک له ملـــکه شینه.
آیئنې ته ګورم په ژړا شـــــــــــــــم
بدرنګه نه یم په نیستۍ یې پرېښي یمه

زړګیه مۀ یې رانه غــــــــــــواړه
د اسمان ستورو ته مې نه رسي لاسونه

په سترګو ړوند شې راته ګــــــــوره.
لــکه د منې میاشت کړه ولاړه یمـــــه.

کله قراره قــــــــــــــــراري وي
کله د غم دریاب د غم چپې وهـــیــــنه

په خولي توبي توبي اوباســـــــــــم.
په تا مین زړګي توبي نه قبلـــــــوینه.

خلق سندرو ته ګډیــــــــــــــــږي

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په ځنګون ورته سر کیږدم وژاړمــــه

جنانه راشه که مې ګـــــــــــورې
تورې جامې راسره څومره خوند کوینه

اخر به خاورې شی بدنــــــــــــه
که د سروزرو درته جوړ کړم تابوتونــــه

ډولۍ یې ودروه څاروانــــــــــــه
ماته یې هم د یاراني وئیلي وونـــــــه

په عسکرۍ دې خفه نه یـــــــــــم
خفه په دې یم چې رخصت نـــــــــه درکوینه...!!

پل صراط به ورته نیســـــــــــــم
په مراور جانان به غېږه بدلومـــــــــه

قد مې په تولو پیغلو جیـــــــــــګ دی
لکه ننګرهار کې چې خرما ولاړه ویـــــنه

د کبرجنو خلکــــــــــــــو زور دی
زما بنو کې اوښکې ډنډ ولاړې دینـــــــه.

زما پۀ مینه شک ونکـــــــــــــــې
ما دیارۍ ګوتې پخې درکړي دیـــــــنه

که د اتو ځامنو مور شـــــــــــــــې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما به مینه پخوانۍ درسره ویـــــنه...!!

هلکه خدای دې ځوانیمرګ کــــــــه..
چې په یارۍ نه پوهیدې رســـــوا دې کړمه...!!

ترکلیوالی مینی ځار شـــــــــــم
بازاری مینه له دوکو نه ډکه ویـــــنه

خدایه دا مور یې جنتي کـــــــــړې
لویه هغې کړه مینه ما سره کوینـــــــه

کــه راکوې نو غاړه راکـــــــــه
د ګوتو څوکې خلک ورور ته ورکوینه

رباب زما پـه عــیږ کــی راکــــــــړی
زه مــی د خپـلي ځوانـي عم علتـــوومه

ده لالی سر دی سلامـــــــــــت وی
زما په سر دی د دنیا غمونه ویـــــنه

تصویر د یار پکښې ښکاریـــــــږي.
د تصّور شیشه چې زړه ته ونیســــمه.

د میني تول مو سره وکـــــــــړو
نیمه توله په جانان زیاته وختـــــمه

ستا ده رباب ټنګ مې تر غوږ شــــــو

(c) ketabton.com: The Digital Library

کنډول په لاس منګي ته تږې ودریدمــــه

ړنده کڼه درپسې ګرځـــــــــــــــم
په لاس به راسې بچو خوښه به دې شمه

زما ښائسته ځواني زړیـــــــــــــــږي
خدایه غریب جانان له ور کړې دولـتونه

ستا به ګیله له ما نه کیـــــــــــیږی
ماته ګیلې له بیلتانه ولاړې دینـــــــــه

عالمه راشئ ما سنګسار کــــــــــــړئ
اولاد د بل دي غم يې ما لره راځـــــــینه

لکه د ونو ډیرې پاڼـــــــــــــــــــې.
دومره ګیلې مې په زړګي دي مړه به شمه.

رباب وهې ګوتې دي پري شـــــــــــــه
د نیمې شپې درته سرتوره ودریدمــــــــه

که زما خپل جانان ســــــــــــــړې وې
زه به د بل ډولۍ ته ولې ورختـــــــــمه

ده نصیب جنګ دی څه به کیـــــــــږي
دی لیوني سره می روغه نه راځـــــــینه

د تـنبل غـږ دې لـیونـی کـــــــــــــړم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خاورې دې مه شه دا وږدو ګوتو سرونه.

په مینتوب به میره وکـــــــــــړم.
پلار مې ملا دی کوندې نه مې مړه کوینه.

نن رانه ټینګه غیږه واخلـــــــــــه.
په ما میین هلکه نه مې درکویـــــــنه.

ګردې کوچۍ جامي به وکـــــــــم .
یاري به نه کړم هلکان به زورومـــــه.

رخصت دې واخیستو روان شــــــوې
پېوند دې نه کړل په چاړو وهلي زړونه

پۀ خوله دې درې ځایه مَیــــــــن یم.
نرۍ دې شوندې، سرې اورۍ، سپین دې غاښونه.

مینــه دې کړه پــه ستــرګو ړونـــد وې .
بـــېلـــتون دې نه لیدو چې غرونه ړنګوینه

ستا د حُجرې یاران میرات شـــــــه.
تۀ ئې مشغول کړې زۀ یواځې ناسته یمه.

اوربل مي ټول په وروځو خـــــــور دی.
واک می د مور دي چی می چاله ورکوینه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له تورو غرو نه دې فنـــــــــا کړم
په زړه کافره یاره نه دې یادېـــــــدمه

د چاپه دار کمیس میرمنـــــــــــې.
په لاره راشه چې چاپې دې وشمارمه

شونډې مې تا پسې وتلـــــــــــــي.
خلکو ته وایم چې پېریان مې ډاروینه.

ته شه سرباز زه به ډاکـــــــــتره .
دواړه به یوځای دوطن خدمت کوونه.

نوم د وبا لۀ ځمکې ورک شـــــــــــه
جینۍ د زنې خال په ماسک کې پټوینه.

جانانه راشه دیدن وکـــــــــــړو .
کرونا دي نیسي بیا به نه وي دیدنونه .

لالیه تا ته ګناه نشـــــــــــــته
لېونۍ زه ووم چې په تا مئینـېدمه...

دا به له ما نه پوره نـــــــــــشي
چې هره شپه دې په سوالو رضا کومه

راځه راځه چي سره تښـــــــــتو
پاتې خبري به سپین ږیري خلاصوینه

(c) ketabton.com: The Digital Library

حـیـا د پـوزې سـر تـه راغـــــــلـه
جـیـنکۍ پـوزې پـټـوي، سـتــــــرګې پـریـږدیــنــه

په تذکیره کې شل کلن وېــــــــــــی .
زه دې د مخ له ګؤنجو څه خبره ومـــــه .

قد می په پیغلو کې مالـــــــــــوم دئ
زه افغانه د شازلمو د ملکه یـــــــمه

زما پخپله سر خوړیــــــــــــــــږي
د کټ په لنګه راته مه کینه مئیـــــنه

پــه انتــظار به شپــه سـبا کــــــړم
جـــانان چـــي هر وخـــتي راځی را دی شینه

بې وفا هله راته وایـــــــــــــــــه
چی ته لوګۍ شې زه لمبه نه شم مئیـــنه

زما نه نه هېرېږي یــــــــــــاره
په هر راکړی زخم شکر اوباســـــــمه

د زړۀ سکرین شاټ دې راته سینډ کړه
چـې جنکۍ دې پکې څـو سـاتلي دینه؟

ما ته دي خپل جانان رایاد کـــــــړو
شاعره مه کړه په غزل کښې صفتـــونه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده پیشمني اورونه بل شــــــــول
جینئ په سرو لاسونو چاے تیار وینـــه

چې ګرده مرده میاشت ختمـــــــېږي
تر ګل نازک به روژې ژېړ زبېښلی وینـــه

خپل پېشلمی راځخه هـــــــــبر وي
په فکر ستا یم چي جانان به څنګه وینه!

زمـا اووه ورونـــه لښکـــــــــــر دي
زه کـه سر تـوره پـکې ځـم پتـه بـــــه یـمـه!!
دا ړنګه بنګه به درځار شـــــــــم.
لکه انګور په ونه واچوي څانګــــــــونه.

دا لـرې لـرې نـا مې ګــــــــــــوره .
کرونـا ظـالـمه مـې نـزدې نـــــــه در پـریـدیـنه .
جنۍ له رنګه درانــــــــــــــۍ ده .
که کرونا پریښوده د کابل مڼه به شینه

.پــه غـم شـریک مــې پیــدا نـــــه کړ
دنیا مې چاڼ کړه، ګوټ په ګــــــــوټ وګرځیدمه
نـوري ښـیرۍ به درته نه کـــــــړم
رب دی په سره جوړه کي کونده کړه مینه
د جانان عـمه لیونـــــــــــــــیه
ته لیونې وای زه دی هم لیـــونی کړمه

زما نصـیب کي جانان نشـــــــــته

(c) ketabton.com: The Digital Library

موري زما په نصيب مــه کوه جنــګونه

د پــټو زړونو خـــــــــــــــــبرداره
پرباردیګاره لیــونۍ یار پســـــــــــــی شومــــــــــــه

د ســور ګــلابي کمــیس دی ځــار شـــــم
اعــوستي تــا دی مــزه ماته راکوینـــــــه

حــــال مــی د وریځو مـینځ کـــی کیښود
جــانانه مزه کــوی که وران یی کــــړمه

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library